

Diáconus, Cómmodo imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Huic initio Pontificátus súpplices lítteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum reciperet. Quámobrem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem susciperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discipulus Romam véniens ab eo benígne accéptus est. Quo tém-pore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecim, dies viginti tres. Fecit Ordinatiónes tres mense Decém-bri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Episcopos per diversa loca quíndecim, sepultúsque est in Vaticanó prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus.

In Laudibus fit com. S. Eleutherii, Aña. Qui odit. *ŷ*. Justus, ut supra. 238.

In ij. Vesperis fit com. sequentis et S. Joannis, Papæ et Mart.

DIE XXVII. MAJI.

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. (128) præter sequentia.

Aña. Veni, sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ŷ. Spécie tua et pulchritúdine tua. *ŷ*. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio.

DEUS, virginitátis amátor, qui beátam Mariám Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, cœléstibus donis decorásti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum.

Deinde S. Joannis, Papæ et

Mart. Aña. Iste sanctus. *ŕ.* Glória et, ut supra. 229.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Joánnis, Mártiris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARIA Magdaléna illustrióri Pazziórum génere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in monastério sanctæ Mariæ Angelórum Ordinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémpplar exhibuit. A deo casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénnum, Deo ju-

bénte, solo pane et aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frigore, inédia, vigíliis, nuditáte, atque omni pœnárum génere cruciábat.

ŕ. Propter veritátem.

Lectio v.

TANTO igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta, diutúrnas et admirábiles éxstases passa est, in quibus et arcána cœléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem muníta, longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelícta, variisque tentatióibus vexáta: Deo sic permitténte, ut invíctæ patientiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémpplar præbéret.

ŕ. Dilexisti justítiam.

Lectio vj.

CARITATE erga próximum singulariter enítuit : nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis sorórum ministériis, vel inserviéndo infirmis occupáta, quarum aliquándo úlcerá lam-bens sanávit. Infidélium et peccatórum perditiónem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salute torménta parátam offerébat. Multis ante óbitum annis, univérsis cœli delíciis, quibus copiósè affluébat, heróica virtúte renúntians, illud fré-quénter in ore habébat : Pati, non mori. Tandem longa et gravíssima infirmitáte exháusta, transívit ad Sponsum, die vigésima quinta Maji, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætá-tis suæ. Eam multis in vita et post mortem miraculis claram Clemens Nonus sanctárum Vírgi-num número adscrípsit, cujus

corpus in præsentem diem incor-rúptum conservátur.

R. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. **de Comuni.** (154)

Pro S. Joanne Papa et Mart.

Lectio ix.

JOANNES Etrúscus, Justíno senióre Imperatóre, rexit Ecclésiám, ad quem proféctus est Constantinópolis auxílii causa, quod Theodorícus rex hæréticus dive-xábat Itáliam : cujus étiam iter Deus miraculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum quo ejus uxor mansuétó utebátur, itíneris causa commo-dásset, factum est, ut dómíno póstea remíssus equus ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitátione semper deinceps dómínam expúlerit, tamquam indignarétur mulierem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu

Christi Vicarius. Quamobrem illi equum Pontifici donaverunt. Sed illud majus miraculum, quod Constantinopoli, in aditu portæ Aureæ, inspectante frequentissimo populo, qui una cum Imperatore Pontifici honoris causa occurrerat, cæco lumen restituit. Ad cujus pedes prostratus etiam Imperator, eum veneratus est. Rebus cum Imperatore compositis, in Italiam rediit: statimque epistolam scripsit ad omnes Italiæ Episcopos, jubens eos Ariariorum Ecclesias ad catholicum ritum consecrare, illud subjungens: Quia et nos quando fuimus Constantinopoli, tam pro religione catholica quam pro regis Theodorici causa, quascumque illis in partibus eorum Ecclesias reperire potuimus, catholicas eas consecravimus. Quod iniquissimo animo ferens Theodoricus, dolo accersitum Pontificem Ravennam in carcerem conjecit: ubi

squalore inediaque afflictus, paucis diebus cessit e vita, cum sedisset annos duos, menses novem, dies quatuordecim: ordinatis eo tempore Episcopis quindecim. Paulo post moritur Theodoricus: quem quidam eremita, ut scribit sanctus Gregorius, vidit inter Joannem Pontificem, et Symmachum patricium, quem idem occiderat, demergi in ignem Liparitanum: ut videlicet illi, quibus mortem attulerat, tamquam iudices essent ejus interitus. Joannis corpus Ravenna Romam portatum est, et in Basilica sancti Petri sepultum.

Te Deum laudamus. 63.

In Laudibus fit com. S. Joannis, Aña. Qui odit. x. Justus. 238.

Vesperæ de seq., comm. præc.

DIE XXVIII. MAJI.

S. Augustini, Episc. et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont.

(87) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miraculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis veræ fidei luce illustráre dignátus es : concéde ; ut, ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio præcedentis, Añã. Veni, sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *Ŕ.* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUGUSTINUS Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mó-

nachis fere quadraginta in Angliam missus est anno quingentesimo nonagesimo séptimo, ut gentes illas ad Christum converteret. Erat eo tempore rex Ethelbertus in Cantio potentissimus, qui audita adventus Augustini causa eum cum sóciis Cantuariam, sui regni metrópolim, invitávit ; ibique manéndi et Christum prædicánda facultátem eidem liberaliter concéssit. Quare sanctus vir prope Cantuariam oratórium exstrúxit, ubi ipse aliquámdiu consédit, atque Apostólicam vivénda ratióne cum suis æmulátus est.

Ŕ. Inveni David.

Lectio v.

CÆLESTIS doctrinæ prædicatióne plúrimis firmáta miraculis, ac vitæ exémplo sic insulános illos demúlsit, ut eórum plerósque ad Christiánam fidem perdúxerit, ac demum regem ipsum, quem cum innúmero suórum cœ-

mitátu sacro fonte lustrávit, summa cum lætítia Berthæ régiæ uxóris, quæ christiána erat. Olim in Natáli Dómini, cum decem míllibus et ámplius baptísmum in álveo flúminis Eboráci contulísset, quotquot ex iis morbo álquo affécti erant, cum ánimæ salúte, córporis quoque sanitátem recepísse memóriæ próditum est. Jussu Gregórii ordinátus Epíscopus, sedem Cantuáriæ instituit in Ecclésia Salvatóris a se erécta in qua mónachos óperis sui subsidiários collocávit: et sancti Petri monastérium, quod póstea et a suo nómine dictum est, in suburbánis constrúxit. Idem Gregórius usum Pállii cum facultáte ecclesiásticæ hierarchiæ in Anglia instituendæ ei concéssit, quo novam étiam operariórum manum misit, nempe Mellítum, Justum, Paulínum, et Rufiniánum.

¶. Pó sui adjutórium.

Lectio vj.

DISPOSITIS ejus Ecclésiæ rebus, synodum hábuit Augustínus cum Epíscopis atque Doctóribus véterum Britónum, qui in Paschæ celebratióne aliisque rítibus ab Ecclésia Romána jamdú dum dissidébant. Sed cum eos neque Apostólicæ Sedis auctoritáte, neque miráculis movére posset ut dissídio cessárent, prophético spírítu eis excídium prænuntiávit. Dénique máximis pro Christo exantlátis labóribus, miráculis clarus, cum Mellítum Londinénsi Ecclésiæ præfecísset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cœlum migrávit séptimo Kaléndas Júnias, Ethelbéto regnante, ac sepúltus est in Monastério sancti Petri quod exínde Cantuariénsium Antistitum et áliquot Regum conditórium fuit. Ejus cultum fervénti stúdio prosequútæ sunt Anglórum gentes, ac Leo Décimus tértius Póntifex

Máximus ejus Officium et Missam ad univérsam exténdit Ecclésiám.

R. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo tempore : Designávit Dóminus et álios septuaginta duos : et misit illos binos ante faciém suam, in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

DOMINUS et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt : quia dum áliquíd tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatióem discipulos mittit : quia duo sunt præcépta charitátis, Dei videlicet amor,

et próximi : et minus, quam inter duos, cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dicitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

R. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viij.

ECCE enim binos ad prædicándum discipulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus innuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscipere nullátenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciém suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum

Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscipitur.

B. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dñus vester ventúrus sit. Et. **G**lória Patri. Et.

Lectio ix.

HINC namque eisdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum videlicet ascéndit : quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo

qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præsentiam illústret.

Te Deum laudámus.

DIE XXX. MAJI.

S. Felicis, Papæ et Mart.

Aña. Iste sanctus. **V.** Glória et honóre, **ut supra.** 229.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, **O**mnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felicis, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

FELIX Románus, patre Constantio, Aureliáno Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Constituit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mártyrum celebrétur. Qui cum mense Decémbri habuisset Ordinatiónes duas, et creáset Presbyteros no-